

Vrienden,

De lente heeft zich dit jaar niet goed ingezet: geen zon in de lucht, geen zon in het hart. De gebeurtenissen in Brussel zetten een domper op het geluksgevoel dat in gewone omstandigheden, met de paasvakantie in zicht, bij velen opborrelt.

Angst en spanning, verdriet en onmacht overheersten op die dinsdag 22 maart en houden ons sindsdien in hun greep. Die aanslagen zijn nog steeds het gespreksonderwerp van de dag, want terreur versmacht de levensadem, is dodend voor lichaam en geest. Terroristen ontzien niets of niemand, hun slachtpartijen zijn wreed en de tol is zwaar. We beseffen dat ze overal en altijd kunnen toeslaan en juist die onzekerheid verlamt en maakt bang. Extremisten zijn blind en verdoofd voor elk gevoel van redelijkheid en menselijk respect. Steeds weer horen we van onze politieke leiders dat we ons niet mogen laten doen, maar wat bedoelen ze met die woorden, als ze zelf niet de minste kracht of vertrouwen uitstralen? In risicovolle situaties is angst een reëel gegeven, doen alsof, verandert daar in wezen weinig aan.

Ook over de rol van de media in dergelijke benarde situaties hoor ik veel negatieve commentaar. Journalisten zijn meestal erg gedreven, ze komen graag met een primeur; wat ze brengen moet heet van de naald zijn met flitsende beelden en voortdurend bijgestuurde stand van zaken. Maar mensen vragen zich terecht af of in dergelijke omstandigheden de journalistieke deontologie niet bijgestuurd moet worden. Leg in tijden van terrorisme de media aan banden, verplicht tot serene informatie die niet alleen door hoofdredacteurs nagekeken wordt, maar ook door de Staatsveiligheid gecheckt. Terroristen hebben ook ogen en oren! Is het door het geweld van de laatste weken -of moet ik gewoon erkennen dat dat ik oud word-, dat me regelmatig een verlangen naar het leven van mijn jeugd overvalt? Het is geen nostalgisch sentiment, want ik weet al te goed hoe het toen was. Een badkamer, een met water gespoeld toilet, centrale verwarming, een ingerichte keuken, stromend water, niets van dat alles heb ik tijdens mijn kinderjaren gekend. Een telefoon was een zeldzaam

luxeproduct en iedereen wist goed wie in de straat zulk toestel had, want daar fietste men bij een ongeval in sneltempo naartoe om een dokter of ziekenwagen op te roepen. Mijn verlangen berust niet op gefilterde herinneringen waarin alleen het mooie bewaard is en het mindere vergeten.

Het leven van mijn kinderjaren was rustig, geschreven op de maat van gewone mensen in een sobere wereld. Het flitste niet met ontelbare prikkels voorbij, wie kon rekenen en schrijven kon zich staande houden. Dat er voor de dagelijkse boterham en als het even kon ook voor het spaarpotje hard moest gewerkt worden, was evident en werd de kinderen van jongs af bijgebracht. Maar er was rust en eenvoud, en lange zondagen om tijdens de zomermaanden te gaan roeien in de vijvers van het kasteel van Horst of te vissen aan de Blauwmolen en er was een moeder die slechts, maar dan ook volkomen moeder was. Geen jachten en jagen, gewoon op tijd slapengaan en op tijd opstaan.

De winters waren koud en een auto hadden de mensen niet, maar met de fiets of te voet kwamen we waar we moesten zijn. Kou hoorde bij de winter, daar zeurde niemand om. We misten niets, we waren tevreden en we genoten evenveel van een handvol paaseieren als onze kleinkinderen nu van een volle mand.

Naar dat leven verlang ik soms al kan ik niet precies definiëren of verklaren waarom, het in gedachten nog eens meemaken en voelen hoe het was, doet soms echt deugd.

Misschien ligt de verklaring in het feit dat ik, ook al loop ik reeds een respectabel aantal jaren op deze aardbol rond, een stukje jongen van 10 ben gebleven. Met de kleinzonen kan ik goed opschieten. Tafelvoetbal spelen -kickeren zeggen ze- is ten huize oma en opa een geliefde bezigheid. Vorig jaar was ik nog duidelijk hun meerdere, maar tegen de oudste moet ik me nu duchtig weren en regelmatig het onderspit delven. Om te voorkomen dat een partijtje kicken tussen de broers eindigt in gekibbel over 'vals en niet eerlijk' is een objectieve scheidrechter meer dan nodig. In dat geruzie heb ik hun karakters duidelijk leren kennen. Ze scheppen er genoeg in me te verschalken, stiekem te slim af zijn of heimelijk een poets te bakken, maar gegarandeerd krijgen ze van hetzelfde laken een broek. Opa plagen is voor de kleinsten ook dé manier om aandacht te krijgen.

Niets is zo ontwapenend als de speelse inventiviteit en de plagerijen van kinderen. Dat is genieten! Een week voor Pasen hoorde ik het relaas van een sublieme grap die misdienaars enkele jaren geleden met Witte Donderdag uithaalden. Het gebeurde in de kerk waar we getrouwd zijn, de vroegere parochiekerk van mijn vrouw.

Een speciaal dorp is dat, sinds jaar en dag niet zonder reden als hovaardig bestempeld. Naar het schijnt was het ooit een druk bezocht bedevaartsoord en dat had de inwoners waarschijnlijk een beetje naast hun schoenen doen lopen. Het kleine miraculeuze Mariabeeldje was hen te min geworden en werd door een prachtexemplaar, gracieus gekleed en met een blauwfluwelen mantel omhangen, vervangen. Toen de koster het oude, afgedankte beeldje naar de zolder bracht, sprak het de gevleugelde woorden: "Vaarwel, hovaardig Waver, zeven mijlen verder zal je me wedervinden" en vertrok naar Scherpenheuvel. Scherpenheuvel werd sindsdien de bedevaartsplaats in het Hageland dat door mensen van heide en ver bezocht wordt; het dorp dat ze achterliet werd een vergeten plek op 35 kilometer van het gekende Mariaoord.

Denk niet dat de boodschap van Onze-Lieve-Vrouw de inwoners veranderd heeft, ze blijven volharden in hun ondeugd en vertellen met flair dat het Mariabeeld van Scherpenheuvel eigenlijk het hunne is. Een blos van schaamte op de wangen? Dat kennen ze niet. Het adjectief hovaardig geraken ze niet meer kwijt.

Tussen ons gezegd en gezwegen, de Moeder Gods wist waarover ze sprak.

Het is voor iedereen duidelijk dat zulk dorp een strenge pastoor nodig heeft, die de touwtjes strak in de hand houdt. Toch slaagt die man erin een groep tieners als misdienaars rond zich te scharen. Het zijn die koorknappen die voor hun pastoor op een ongewoon moment en ongewone plaats een de fantastische grap bedachten. 't Gebeurde op 1 april tijdens de vieringen van Witte Donderdag. Zoals ieder jaar hielpen ze bij het ritueel van de voetwassing, ze brachten water aan en goten devoot de kruikjes leeg in de waskom. Maar met het heldere water doken visjes mee naar beneden. Even was de strenge man de kluts kwijt toen hij de visjes lustig zag rondzwemmen, maar hij werd snel zijn ernstige zelf; de misdienaars gingen stoïcijns verder met de hun opgelegde taak, geen spiertje in hun gezicht verraadde wat ze uitgespookt hadden. Knap!

Voor wie de charme er niet van inziet, is dat een bron van frustratie, een reden om verontwaardigd te zijn en zich boos te maken. Ik geniet ervan hoe knap bedacht en eendrachtig gerealiseerd de grap was. In de Jordaan en het Meer van Galilea zwemmen toch ook vissen! Als fratsen niet door de beugel kunnen of ontaarden in pesterijen ben ik de eerste om de grappenmakers terecht te wijzen. Maar als je beseft dat fijne humor het leven kleurt en een teken is dat jonge mensen zich goed in hun vel voelen, kan je ervan genieten en er dankbaar voor zijn. Was sich liebt, das neckt sich!

Vrienden ik hoop dat april een rustig voortkabbellende maand wordt zonder grillen en geweld zodat we kunnen genieten van de ontluikende natuur en de warmte van de zon waar we al zo lang op op wachten.

G.Pepermans

65 JAAR GEHUWD

21/04: VAN NERUM ARTHUR - HACOUR MARGARETHA, Parklaan 5 - 1860 Meise

60 JAAR GEHUWD

3/04: HAVEN GEORGES - VOS LIESBETH, Oude Baan 379 - 3000 Leuven

50 JAAR GEHUWD

2/4: DEHENNIN MARIE-THERESE - MEEUS GASTON, Kalverstraat 38 - 3320 Hoegaarden

23/04: VANLINTHOUT AGNES - VERSTRAETE AUGUST, Boslaan 10 - 3050 Oud - Heverlee

30/04: BOESMANS LEA - SEMPELS ROGER, Sint - Jorisveld 13 - 3390 Tielt - Winge

30/04: HENOT EMILIEENNE -GUILLIAMS JOS, Hertog van Brabantlaan 21 - 3400 Landen

SPECIALE VERJAARDAGEN

85 JAAR

4/04: ENGELLEN FRANS, Aarschotsesteenweg 80/10 - 3111 Wezemaal

8/04 : VERSCHUEREN JULIEN, WTC St.Vincentius kamer 208

Kan. JP. Triestlaan 4 - 9080 Zaffelare

80 JAAR

9/04 : COLSON LEON (Wednr. VANTHIENEN Raymonda), Koningenblok 40 - 3390 Tielt - Winge

11/04 : VAN DEN BROECK SEVERIN, Bloemsehoeve 30 - 3200 Aarschot

15/04 : STROEYKENS MAURICE, Middelweg 96 - 3001 Heverlee

75 JAAR

2/04 : VAN BAELEN BERNADETTE, Magere Heidestraat 5 - 3210 Lubbeek

16/04 : WILBERTS JAN, Bergenhof 22 - 3111 Wezemaal

27/04: GESEL GEORGES, Dellestraat 35 - 3220 Holsbeek

70 JAAR

5/04: MATTHEUS MARIA, Corthoutslaan 34 - 3212 Pellenberg

9/04: COENEN AIME, Grote Markt 15 - 3440 Zoutleeuw

15/04: HAVET MARTINE, Kerkstraat 31 - 3370 Boutersem

20/04: VAN LANCKER JACQUELINE, Bisschoppenhoflaan 332 bus 29 - 2100 Deurne

22/04: RONSMANS JULIEN, Klein Heidestraat 49 - 3370 Neervelp

22/04: STASSART THEO, Verdaelstraat 127 - 3450 Geetbets

24/04: DEVIS ETIENNE, Leegheid 10 bus 3 - 3090 Overijse

Aan iedereen van harte proficiat

OVERLIJDEN

Sofo Brussel meldde ons het overlijden van :

Mevr. **ALBERTINE SLEGERS**, geboren op 11/02/1922, weduwe van Dhr. Jan Grauwels (ex-KB Leuven), **zij overleed al op 13/07/2014.**

Dhr. **MARC DONCK** (Oud – Hoofdgeneesheer ex-ABB Verzekeringen) geboren op 8/06/1934, echtgenoot van Mevr. Frida Vanwalleghem. **Hij overleed reeds op 13/03/2015.**

Dhr. **LUDO MOMMAERTS** (gewezen kantoordirecteur KB Huldenberg), geboren op 31/08/1924, weduwnaar van mevrouw Marthe Van Essche, is overleden op 29 februari 2016

We betuigen hiermee onze deelname in het verdriet van deze familie

WANDELEN IN 2016

DONDERDAG 12 MEI: WANDELEN IN BUTSEL

Luc Geyskens heeft deze keer voor ons een wandeling in Butsel voorzien. Zoals met de wandeling van maart 2015 verzamelen we nu ook aan het voetbalveld van RC Butsel waar meer dan voldoende plaats is om ons ijzeren ros te stallen. Van daar gaan we richting Pastoriestraat, waar we langs de archeologische kasteelsite van Boutersem gaan. Tijdens deze vlakke wandeling op goed begaanbare wegen zien we ook het in de zeventiende eeuw gebouwde kasteel van Roosbeek liggen. Wanneer we na een goede 8 kilometers opnieuw aan ons vertrekpunt aankomen, wachten de vriendelijke mensen van de voetbalclub ons op in de kantine om de dorstigen te laven. Het blijft daar zelfs niet bij: wie honger heeft gekregen van de gezonde buitenlucht kan ook spek met eieren verkrijgen. Om jullie al goesting te doen krijgen: 3 sneden spek met wit of bruin brood tegen de schappelijke prijs van 7 Euro.

Praktische details: niet 5 (O.H.Hemelvaart) doch 12 mei om 14 uur stipt vertrek aan de voetbalkantine van RC Butsel, Sterrebornestraat 15 in Butsel. Indien je uit Leuven komt sla je in Boutersem linksaf naar de Kerkomsesteenweg. Na 1,6 km sla je linksaf naar de Kapelstraat. Na 500 meter heb je op je linkerkant de Sterrebornestraat en dan ben je zo bij de kapel Sterreborne, waarachter het voetbalveld ligt.

Tot dan.

Achilles (0475/253933// achille.cuypers@telenet.be)

DAGUITSTAP DONDERDAG 19 MEI of DINSDAG 24 MEI – BREYDEL en STROHOEVE

We brengen een bezoek aan het vleesverwerkend bedrijf BREYDEL en de paardenfokkerij van Willy Naessens.

VERTREK om 6.45 uur STIPT (parking Rond Punt, Aarschotsesteenweg in Rotselaar)

09.00 u : Onthaal met koffie en koffiekoek bij Breydel in Gavere. Na de bedrijfsfilm die zowel Breydel als het productieproces weergeeft krijgen we een rondleiding in de productieruimte. In de nieuwe productiehal zijn alle voorzieningen getroffen zodat de bezoeker het hele productiegebeuren kan volgen. De rondleiding wordt afgesloten met een degustatie van de Breydelproducten. Het bezoek duurt ongeveer 3 uur.

12.30 u : Middagmaal in Restaurant Molenhuis in Eine (Oudenaarde)

Menu: Aspergesoep

Kalkoengebraad Hawaïenne met kroketten

Bavarois

Koffie

Andere dranken zijn voor eigen rekening.

15.00 u : Bezoek aan de "Strohoeve" van Willy Naessens in Elsegem. (duur +/- 2 uur)
De Strohoeve is een stoeterij en fokkerij met als doel het fokken van Arabo-Friesche paarden. Deze moeten eruit zien als een mooie moderne Fries, maar met een versterkt hart en longen van de beste Arabier.

Een gids leidt ons rond op het domein. We bezoeken de paardenstallen alsook het unieke koetsenmuseum. Indien het weer het toelaat krijgen we ook een demonstratie in het paardenzwembad . We sluiten af met een bedrijfsfilm en een drankje.

Nadien keren we terug naar het Molenhuis voor het avondmaal.

Er wordt een koude schotel met brood en koffie geserveerd. **Eventuele andere dranken zijn voor eigen rekening.**

Thuiskomst voorzien rond 20 uur

Prijs voor deze daguitstap : 40 euro p.p.

Wie mee wil schrijft zo vlug mogelijk in door betaling op reknr **BE78 4310 0665 6186 van SKL** met mededeling **CODE 810** voor de uitstap op **donderdag 19 mei** of met **CODE 811** voor de uitstap op **dinsdag 24 mei**

Afsluiting inschrijvingen 30 april

Zonder tegenbericht is uw keuzedatum definitief. Indien wij uw datum moeten wijzigen ingevolge te veel of te weinig inschrijvingen zullen wij u telefonisch contacteren.

Gelieve bij **wijziging (datum)** of **annulatie** steeds te verwittigen bij Julien Ronsmans (kassier) op tel.nr. **016/73 40 30** of e-mail: julien.ronsmans1@telenet.be

Mocht u op het laatste ogenblik onverwacht verhinderd zijn, gelieve dit dan telefonisch te melden: voor uitstap **19 mei** aan **Magda Everaerts 0496/94 61 57**

.....voor uitstap **24 mei** aan **Julien Ronsmans 0494/18 74 04**

VERSLAG LEDENVERGADERING 10 MAART

ZAKI OVER ONDEUGEND OUDER WORDEN

Op Zaki (in het burgerlijke leven Jackie Dewaele genaamd) zomaar een etiket plakken is een aartsmoeilijke zaak. Zaki is zo één van die zeldzame ijverige duizendpoten die vrolijk fluitend door het leven gaat als auteur, acteur, journalist, producer, animator, en misschien vergeet ik nog wel een paar van zijn artistieke bezigheden.

Iedereen van onze generatie, die min of meer groot geworden is met popmuziek zal zich DJ Zaki nog beslist herinneren als prominente plaatjesdraaier bij Omroep Brabant. Popmuziek was ontegensprekelijk verbonden met Zaki en het omgekeerde is ook een waarheid als een koe. Voor sommigen onder ons zal hij meer herkenbaar zijn als de vlotte, sympathieke presentator van Cijfers en Letters, een succesvol spelprogramma op VTM eind jaren tachtig. Een bijzonder wist je datje is dat Zaki ook de auteur is van het bekende, frisse, vrolijke liedje "De heuveltjes van Erica", gebracht door de betreurde Bart Van den Bossche. Feit is dat deze oudere jonge man zonder tegenspraak thuishoort in het rijtje Bekende Vlamingen.

Een eer was het dan ook voor ons, om hem bereid te vinden ons een uurtje onderhoudend te animeren naar aanleiding van zijn boek "Ondeugend ouder worden".

Het idee om een boek te schrijven over ondeugend ouder worden rijpte nadat Zaki zich regelmatig ergerde aan de perceptie van andere medeburgers over zestigplussers. Er wordt nogal eens smalend neergekeken op onze generatie, en niet zelden worden wij als afgeschreven bestempeld.

Op een ludieke wijze, en symbolisch beladen met een plastic boodschappentasje als attribuut weerde hij zich als het bekende duiveltje in een wijwatervat om alle vooringenomenheden te counteren.

Het topvooordeel nummer één: ouderen kunnen niet mee met de moderne media-apparatuur. Nonsens stelt Zaki, een gewone PC is overladen met programma's, waar wij helemaal niks mee hebben en al zeker niks mee moeten. Leve de smartphone, gebruiksvriendelijk en niet overladen met nutteloze software.

Te oud voor nuttige bijdragen aan de maatschappij. Sorry, deze bewering steunt op niks. Edison, Ford, en nog veel meer slimme koppen hebben tot in hun herfstjaren nuttige ontdekkingen verwezenlijkt. En stel je eens een maatschappij voor zonder al die 'oude' vrijwilligers die belangeloos en enthousiast opdraven in alle mogelijke takken van de samenleving.

Zinloze uitspraken zoals : ouderen zijn vaker ziek, kon hij aan de hand van statistieken compleet weerleggen. Wij hebben gewoon ouderdomskwaaltjes, waartegen wij, dank zij de nodige medicatie, ons kunnen behelpen zonder veel ophef.

Zelfs op het seksuele vlak blijkt er voor ons nog heel veel mogelijk. Misschien wel dank zij dat blauwe pilletje, maar wat dan nog? De jeugd heeft zijn pepdrankjes, dus zo hoog moeten ze ook niet van de toren blazen. Tenslotte werd de positieve kant van ouder worden uitbundig in het voetlicht geplaatst. Wij zijn duidelijk meer ontspannen en stressbestendiger dan het jeugdige volkje en kunnen met moeilijke situaties beter overweg. We moeten beseffen dat

het nu de tijd is om volop te genieten van al het mooie dat ons omringt. Positief blijven, maar je ook niet laten ringeloren, tijdig opkomen voor jezelf!

Zaki is het schoolvoorbeeld van een man, die ondanks zijn rijpere leeftijd het vertikt om een uitgerangeerde oude slobberzak te worden. Trefwoorden die mij (en gelukkig niet alleen mij) bijgebleven zijn van deze ontspannende namiddag zijn: genieten, blijven ontdekken en verwonderd zijn voor en met alles wat rondom u beweegt.

Bedankt Zaki, we kunnen er weer strijdvaardig tegenaan!

Monique Leempoels

EN MAAR WANDELEN EN SMULLEN

Graag nog twee aandachtspunten i.v.m. de wandelingen.

1. Op donderdag 2 juni hebben wij onze traditionele ontbijtwandeling. Ditmaal vertrekken we om 8 uur onder leiding van Hans en Luc vanuit de feestzalen Vogelzang te Kumtich. Na een wandeling van een zevental kilometers wacht ons een uitgebreid ontbijtbuffet met glaasje cava en glas wijn. Ook niet wandelaars kunnen zich inschrijven. Hou nu al deze datum vrij. De details verschijnen in het gazetje van mei.

2. 'Gouverner c'est prévoir' zei een Franse politicus ooit. De wandelkalender voor 2016 is volzet, met dank aan de mensen die een wandeling hebben aangeboden. Meerdere mensen hebben mij al aangesproken dat zij een wandeling in petto hebben. Ik aanvaard dit aanbod graag, maar laat mij a.u.b. via mail weten welke wandeling en welke maand je verkiest in functie van de bodemgesteldheid. Mailadres: achille.cuypers@telenet.be.

Achilles

GEWANDELD IN 2016: HEVERLEE

Bij het organiseren van een evenement kan je onmogelijk alles voorzien. Een goede organisator lost die onvoorziene problemen echter meteen ter plaatse op. Waar we in de aankondiging van de wandeling verwezen naar de tweede inrit voor de parking van OHL, was deze bij de aankomst van de wandelaars echter belemmerd door een meterslange trekker met oplegger, die moeizaam zijn weg aan het zoeken was om zijn lading voor de nieuwe zittribune van het voetbalterrein kwijt te raken. Maar geen nood, van bij het inrijden van de dreef zagen we de Luc reeds met het nodige armgezwaai de aankomende wandelaars navigeren naar de eerste inrit zodat ze toch op de bedoelde bestemming aankwamen. Dit moest echter met de nodige voorzichtigheid gebeuren, gezien de rampzalige toestand van het wegdek. Diepe putten vol plassen waren legio, wat je eerder in vierde provinciale dan in eerste klasse zou verwachten.

Ondanks de zware bewolking en regen van de voormiddag verzamelden 71 stappers met goede luim op de vertrekplaats. Het goede humeur nam nog toe toen een heldere zon de donkere wolken kwam verdrijven. Sjaals werden afgenomen, dikke jassen werden los geknoopt en sommigen zwaaiden de zweetparels van het gelaat, alsof de zomer reeds zijn intrede had gedaan.

De Luc had weer een mooi parcours uitgestippeld langs het riviertje de Voer, het Arenbergkasteel, Egenhoven, Imec om uiteindelijk langs de sportvelden van 'het Sportkot' in de Spuye te belanden. In deze door Chris Gerets (zoon van) en zakenpartner uitgebate taverne komen de studenten na hun fysieke inspanning gezellig verpozen voor een pintje, een hapje en een gezellige babbel. Ondanks onze leeftijd waren ook wij echter meer dan welkom en mengden we ons zonder scrupules onder het jonge volkje. Dat er aan de toog moest besteld worden was geen belemmering: iedereen kon binnen de kortste tijd aan zijn geliefde drank nippen en verder over het leven filosoferen. De wandelzoektocht van de week erna was een veel gehoord gespreksonderwerp en de vraag of OHL al dan niet gaat zakken werd ook vanuit alle hoeken bekeken.

Bedankt Luc voor de mooie wandeling. We kijken nu reeds uit naar je wandeling van mei in Butsel. Kan je meteen zorgen voor een heerlijk lentezonnetje? Met dank op voorhand.

Achilles

WANDELZOEKTOCHT VANUIT DE GEMPEMOLEN: EEN VERSLAG

Een staalblauwe hemel, een vertederend najaarszonnetje en heel veel zin, meer hadden we op die zeldzaam zonnige herfstdag in november niet nodig om verleid te worden door de sportieve uitdaging van Hans Meus. Met ons groepje vrienden (Rita en Hans, Mia en Luc, Achilles en ikzelf) zaten we na de voorspoedige afloop relaxed na te genieten. In onze jeugdige overmoed vonden we het haast doodzonde om deze unieke ervaring niet met anderen te delen. En zo ontsproot spontaan het idee om 'onze wandelaars' ook dit plezier te gunnen. Zo gezegd, zo geschiedde....

Drie natte, sombere maanden, en een zestigtal inschrijvingen later besloten we als 'goede huisvaders' om nogmaals professioneel het parcours te verkennen, dit teneinde elke onverwachte hindernis te mijden.

Het euforisch onoverwinnelijk moment van november kreeg bij ondergetekende een flinke deuk te verwerken. Ik werd opeens gebiologeerd in mijn denken door modder. Deze modderfixatie kreeg warempel obsessieallures. De nachten voor het wandelevenement verliepen rusteloos, ik kreeg nachtmerries over morrende mensen, verzuipend in grijsbruine modderpartijen. Enfin, heel even was ik het noorden kwijt tot grote ergernis van mijn echtgenoot, die halsstarrig weigerde om mee te gaan in deze negatieve spiraal.

Dinsdagmorgen 8 maart, tot aller vreugde de eerste voorspelde regenloze dag sinds mensenheugenis, verschenen stipter dan stipt, goed gelaarsd en goed gemutst de 60 enthousiastelingen. Iedereen was er vestimentair perfect op voorbereid en aan de vrolijk ontspannen gezichten kon je aflezen dat iedereen er klaar voor was!

Onze gastheer Hans, liet ons in zijn mooie authentieke brasserie genieten van de huiselijke ambiance. Te midden van het schilderachtige decor, met spulletjes die allemaal een eigen verhaal uitstralen, smaakte het koffietje met de home-made cake als nooit te voren.

Er volgde een beknopte, maar verhelderende uitleg, voldoende bezaaid met wijze tips. Eventuele vangkuilen werden duidelijk in de picture gezet, want vergeet niet, je moest voor deze wandeling ook aan hersengymnastiek durven doen!

Om elke eventuele verdwaalpartij uit te sluiten hadden we beslist om bij de groepsverdeling telkens één van ons zessen als 'stille gids' mee uit te sturen. Negen lieve, warme mensen kwamen zich spontaan aanbieden om onder mijn vleugels te schuilen. Door zoveel blind vertrouwen ging mijn hart sneller slaan! Er kon niks meer mis gaan, samen met hen kon ik weer de hele wereld en vooral de strijd met de modder aan.

Als tweede groepje van negen werden we 'gelost', en om niet direct ontmoedigd te worden, hadden we geopteerd om met een kleine, maar verrassend propere omweg te starten.

Het eerste onvermijdelijk schoonheidsfoutje was vrij vlug duidelijk: de groepjes waren te dicht op elkaar gestart, zodanig dat we elkaar letterlijk voor de voeten liepen. Mits de nodige communicatie en veel begrip tussen de begeleidende gidsen konden we dit euvel zo goed als mogelijk oplossen.

Vermits die van de KBC ze nog allemaal stevig op een rij hebben, was mijn rol al vrij vlug beperkt tot stille genietter. Verdorie, ik begon er weer zin in te krijgen. Ik merkte opnieuw bij de anderen die gezonde scoutsachtige spanning bij het oplossen van de vragen. Nooit kwam er één klacht over de lippen over modder, integendeel er werd bemoedigend geopperd dat ze het zich nog veel erger hadden voorgesteld.

Oef! met de grove borstel door dat winterdipje! Nu was het nog enkel de longen volpompen met gezonde zuurstof en verbaasd vaststellen hoe veranderlijk de natuur toch is en er telkens in slaagt om op korte tijd een totaal ander beeld uit te stralen.

De gedane kliminspanningen werden rijkelijk beloond met landelijke vergezichten. Het deed dan ook meer dan deugd dat mijn medewandelaars van dit decor van natuurlijke rust en schoonheid volop genoten.

Ongeveer na een kwart van de wandeling hadden we weer zowel voor ons als achter ons een concurrerend groepje in het vizier. Om van dit sandwichgevoel verlost te zijn, en omdat het uiteindelijk om een zoektocht draait, besloot ik drastisch 'te oefelen'. Bij het kasteel van Horst (dat tot onze grote spijt gesloten was, en een ideale stopplaats zou geweest zijn) verklapte ik de te volgen richting, en bespaarde hierdoor een hele hap tijd. Onze achtervolgers werden onzichtbaar en zo bleef er nog ruimte over om geboeid te luisteren naar Lutje met het spannende middeleeuwse verhaal rond de legende van het kasteel. Je ziet wel dat cultuur en sport probleemloos door één deur kunnen.

Het juiste traject ontcijferen en slagen in de eindbestemming werd het hoofddoel. Dagelijkse beslommingen zoals spijs en drank verdwenen op de achtergrond. Een verwaarloosbaar koekje of watertje werd in alle stilte geconsumeerd.

Het werd een ontspannende natuurwandeling met een boeiend afwisselend golvend landschap dat eindeloze vergezichten opleverde: stille hoekjes die verbaasden met hun geuren en typische geluiden die een weldadige sfeer oproepen. De natuurpracht piekte als sterkste troef in deze twaalf kilometer tellende sportieve uitdaging. Idyllische beelden van

keurig gerestaureerde boerderijtjes die zo uit een woontijdschrift konden geknipt zijn. We werden gecharmeerd door een koppeltje lief ogende ezeltjes en wollige schaapjes met hun schattige lammetjes konden zonder moeite onze aandacht vangen. Deze romantische overwegingen werden slechts een paar keer abrupt verstoord door het oversteken van een drukke, tot de dagelijkse werkelijkheid behorende realiteit.

Het zacht koesterende voorjaarszonnetje verdween stiekem aan de horizon, en stapels intrigerende wolpakketten schuifelden zachtjes onheilspellend voorbij wanneer we (naar mijn bescheiden mening) het zwaarste deel, het Walenbos in Houwaart betraden. Vanaf nu werd het accent duidelijk een poosje verlegd naar veilig door de modder dabberen. En of we gedabberd hebben! Maar ik doe de waarheid geen geweld aan als ik beweer dat we ook enorm plezier beleefd hebben aan het elkaar oppeppen om hier zo fris mogelijk door te geraken. Onderschat onze wandelaars niet, ze zijn echt niet van suiker!

Er was weer tijd voor vragen en legendes, en iedereen was weer bij de les! Nog heel even bleek er aan de Roeselberg een verraderlijk stuk, en een onfortuinlijke lid van ons groepje maakte een weliswaar zachte, maar onverwachte uitschuiver. Het bleef gelukkig beperkt tot een originele poeplanding. Vanaf hier liep het allemaal soepel en ontspannen, zo goed als moddervrij en met wijd open aandacht voor de stilaan ontwakende natuur, kwamen we ruim binnen de voorziene tijd aan onze uitvalsbasis van de trotse Gempemolen, waar de allerlaatste opdracht nog een spannend debat opleverde. Langzaam sijpelden de andere groepen vermoeid maar ontspannen binnen, en er werd nog duchtig geschaafd aan de oplossingen om tot het uiteindelijk eindresultaat te komen. Een fluitje van een cent voor zo'n knappe koppen!

Hans slaagde er moeiteloos in om met zijn eerlijke Vlaamse stoverij met frietjes de vermoeide wandelaars op passende wijze te belonen. De originele chocoladeverwenning die daarna op het bord verscheen zou zelfs een Jeroen Meus ootmoedig zijn hoofd hebben doen buigen. Onder het rustige genot van een afterdrankje werd er nog stevig nagekeuveld en objectief geëvalueerd. De positieve reacties vlogen ons figuurlijk rond de oren.

Dank zij het steentje dat we allemaal, zonder uitzondering, bijgedragen hebben werd dit een positieve grensverleggende herinnering waar we met plezier aan zullen terugdenken. Bedankt allemaal!

Voor herhaling vatbaar???

Groetjes

Monique Leempoels

Belangrijk

Eventuele adreswijziging, wijziging van telefoonnummer, aanmaak of wijziging van e-mailadres, overlijden van partner, mogen telefonisch meegedeeld worden op het tel.nr. 016/62 16 30 of per e-mail aan verheyden.jeannine@skynet.be

Hebt u vragen of opmerkingen in verband met betalingen voor activiteiten SKL, dan kunt u best contact opnemen met onze kassier Julien Ronsmans, tel.nr. 016/73 40 30 of e-mail naar julien.ronsmans1@telenet.be

Op www.actiefoprust.be (de website van SOFO), kan u meer informatie vinden over de 7 seniorenkringen van KBC, evenals een kopie van ons vorig gazetje onder: bijlage

